

אָוֹרָה צִבְעָל (שם), וְרֵא רַבּי תַּפְסֵי. חֵזֶק מִמּוֹנֵה דַמְזִיק גִּבִּי קִנְסָא דְחַזִּי מִזֶּק, דְּלִינֵי לִינֵךְ עִמִּי לָדוֹן לִפְנֵי יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קִעְשִׁין לִיה (שם), וְבִין כֶּךָ וְבִין כֶּךָ. בֵּין שְׂרֹוֹה חֵזֶק לִינֵךְ קֶרֶן מִמָּה וְכֹל מוֹלֹדוֹתֶיהָ קָרִי מִשְׁנֵה, הוֹאִיל וְשִׁינוּ אֵם וְסָתֵן שֶׁלָּה הִיוּ דִּרְכֵן לֶכֶךְ (לְעִיר דִּי).

יִשְׂרָאֵל, דַּמְנָן בְּצִ'ק (יז).
רַגְל וּפִטְוֹרָה בְּרֵה"ר מִי
אֶל דֶּאֱקִיל רַחֲמָנָה, וּכְיוֹן
כַּמָּה שְׁהִיָּק דֶּהָא אִיכָא
נִגְלִיָּה וְשִׁיבְרָה אֵת הַכְּלִים
וְתוֹלֵדָה דְּקָרְן תַּמָּה וְהוּ
בְּקָךְ וְכֵל מִזֶּה מַשּׁוּנָה
וְכַמִּיד יִרְשִׁיעוּן אֱלֹהִים
יִדְךָ לִנְשָׁוִן לִפְטִינוּ, לֹא
רַךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין שְׁאֵי רוֹזָה,

[illegible]

לחסידינו צו אים לקחן בשעת הירידה אבל מידי אחריהם לא דאי צכל צו וילא נוציא ממנו דאין אנו דנין דיני קנסות וזה יפסיד יותר מן ההמא ופלקים לטלא ומידיה רב יהודה אנהמא נוק שלם ואסלא חסידא קנסא ומתמחיתא ויתבתא הילכתא, כלומ' מאן דאיתרות חילתא, כוותיה, ופרק', בלא עינא ודורות הדילכת' מגייר לא דממונה הוא ומשלם על פי עצמו, לפיכך לא מיתני ביה כמה ששויק. כלבא, דאכל אימרא ושנתיא דאכל תרגיליה משנתיא הוא ראלא מנגינין בבבל, דקיימי' לן אין קול לא מפקינן, ואם ראלא אומנא לאבדא דישיר' מומינין ליה, ואי לא אכל משמחתינן וכו'.

ליה לטלוך הדיקא מדר' נתן, דתניא ר' נתן אומ' מגיין שלא יגדל אדם בלחך ביתו וכו'.

כלה לנשה מסוי' לחצי נוק והסוה חצי נוק ממונא הוא דהא לאו מולדה דקרי' ממא, שפא' היא מסויה שפאין דרכה צנח ותי' נוק הוא דמשלם, ומיין דקנסא' קרי' ודאריה הוא. וכו' וסו' נוקי' שפא' וכן משלמ' מן שלם וממונא, ויין דקנסא' קרי' ודאריה (שם), ואי אמר קבעו רכו'. ואי לא פסי' ואמר קמן קבעי' י' וזנא' לארעא דשראף, השפא' משמחתינן ליה. למוח' מיהא להרוג אחר כלל ופלקא היקויא (שם), משונה קרי' בחצר הני

לרב הונא, והילכת' פלגו נז
הוא, דכיון דאיכא חצי נזק
השתא דאמר פלגו נזקא קב
גובין קנס בבבל. ואם תפס
ובין כך ובין כך משמתין
ליה לשלומי נזק שלם,
צנחמה הו' מולדה דקר
(כתובות זא:). אבל בזו
מפקינן מיניה. וגבי פלגא